

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri
Theologi, Jnstitvtiones Morales**

In Qvibvs Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1612

23 Quae sint causae iustae exigendi Gabellas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14014

quia deferunt merces ad portum, vel ciuitatem infidelium : Respondent Silvester verbo *Gabellæ*, 3. question. 4. Angelus verbo *Pedagium*, num. 7. & Rosella, sequunt Hoftienem, eos non tenet; quoniam Christiani non subiecti sunt statutis infidelium : præsumt si Turci fuerint, vel Saraceni, qui vi, & armis occupatas habent terras Christianorum. Quicquid sit de hoc, saltem obligantur ad solvendas gabellas; vel quia sponte se subiecti sunt eorum quantum ad gabellas; vel ex eo quod infideles securam, & tutam viam prebeat Christianis, per quam merces transferuntur; vel quia prebeat securam, & tutum portum, vel ciuitatem, ad quam defuerunt merces.

Quæ sint causæ iusta exigendi gabellas.

CAPUT XXIII.

MULTÆ sunt cause iusta, ob quas possunt imponi, vel exigi gabellas, de quibus agit Beatus Antonius loco *civis*. Prima causa est, pro defensione patriæ. Secunda, pro bello contra Infideles, nimirum, Paganos, Saracenos, Turcas, Hæreticos, & Schismaticos. Tertia, pro redemptione Regis, vel Principis, vel eius filii bello capiti. Quarta, propter aduentum Regis in ciuitatem. Quinto, pro filio Regis, vel Principis matrimonio collocanda. Sexta causa est, pro refectione, vel instructione viarum, pontium, fontium, puteorum communium, murorum; vel pro custodienda ciuitate tempore pestis, vel famis, vel beli; & pro alijs huiusmodi communibus, ac publicis necessitatibus.

Primo queritur, Quid dicendum, si Rex, vel Princeps incidit culpa sua in egestatem, aut culpa sua contraxit debita, aut induxit bellum iniustum, vel consumpsit prodige bona, vel captus est suo vicio ab hostibus, ita ut indigat redempzione? An in his, & similibus eventis, culpa sua incidentibus, poterunt imponi gabellas ad subleuandas huiusmodi necessitates Regis, vel Principis, propria ipsorum culpa contingentes? Medina, & Gabriel loco *supradicto*, ait, non posse; quia huiusmodi necessitates sua culpa acciderunt. Sed dicit potest, parum referre, an tales necessitates, vel aliae similes, sua culpa eveniant, necne; nam quicquid sit de hoc, si vera Republica Rege suo, vel Princeps indigeret, ne in futurum maius deterritum patiatur, potest licet nouas gabellas imponere.

Secundo queritur, An Princeps, vel Republica possit licite gabellas exigere, cessante causa, ob quam fuerunt imposita? & an teneatur ad restituitionem, & diminutionem gabellarum, quas exigit, cessante causa illarum? Respondet, si reuera gabella fuerint impositæ ad certos quoddam vias, & necessitates, que iam celariunt; tunc non possunt amplius iusta exigi ob eam causam; immo est obligatio restituendi gabellas. Verbi gratia: singamus esse impositas gabellas ad faciendum, vel residiendum certum pontem, pontem, puteum, viam communem, vel muros ciuitatis; que iam sunt facta, vel reflecta: non gabella nequeunt licet exigi; quod si exigantur, restituiri debent. Pater, quia cessante in toto causa legis, aut faleme causa gabella, eo ipso cessat gabella. Deinde, quod datur, & accipitur ob certam causam, ea deficiente restituiri debet.

Item, sicut gabella noua nequit imponi sine causa iusta, ita non potest exigi antiqua, sublata causa, ob quam est imposta. Ita Caietanus in *Summa*, verbo *Vestigia*, & Silvester verbo *Gabellæ*, 3. quest. 6. & 9. Angelus verbo *Pedagium*, num. 8. vbi citat Hoftiemem, & Archidiaconum. Idem etiam est dicendum, quando Princeps, vel Republica gabellas imponunt ad viam aliquam communem tutandam ab incursibus latronum, pyratarum, vel hostium; his enim causis in toto sublatas, non amplius debentur gabella. Sed tamen videndum est, an causa aliqua ex parte maneat,

vel an superueniant aliae similes, vel an antiqua causa, quæ cessavit, possit facile denuo redire; vel an aliae causæ superuenient, licet distinctæ; tales tamen, ob quas posset noua gabella imponi; tunc enim in huiusmodi casibus licet protest noua gabella exigi, ut supra diximus.

Tertio queritur, An si Princeps, vel Republica gabellas impositas ad certos sumptus faciendos, & vsus; nempe ob necessitates communes, & bonum publicum, expendat male ad alios usus, teneatur ad restituitionem gabellæ? Ratio dubitandi est, quia datum, & acceptum ob certam causam, ea non subfecit restituiri debet. Ex alia parte non videtur esse obligatio restituendi, sed tantum videatur huile peccatum a Princepe, vel Republica, quia iure gabellas iuste imposuit, sed male expendit. Et ita Gabriele loco *supradicto*, videtur docere, peccatum quidem fuisse a Princepe, vel Republica in male expendendo; sed non esse obligationem restituendi gabellas; sic etiam videtur sentire Angelus loco *italicato*, secutus Hoftiemem, & Archidiaconum. At Caietanus & Silvester videntur dicere, ponit, solum esse peccatum, sed etiam obligationem restituitionis.

Sed videatur esse distinguendum in hac re. Nam, vel causa, ob quam sunt imposita, nondum praeterit, sed adhuc manet. Verbi gratia, non est refectus pons, vel munitiones, & adhuc est, ac perdurat necessitas ista facienda: & tunc Princeps, vel Republica teneat suis impenis ista reficiere. Pater, quia gabellas acceptit ad ista reficienda, & eas male expendit in alios usus: ergo sibi imputare debet, quod ista non sunt refecta; vel causa, ob quam sunt gabellas imposita, praeterit; ita ut modo ea non existeret, & tunc videatur esse verum dictum Gabrieли, Angelii, Hoftiensis, peccatum quidem fuisse a Princepe, vel Republica male expendendo gabellas; sed non esse obligationem restituendi eas; quia iure quidem sunt imposita, & accepta: licet male consumpta: sicut si Princeps alia bona sibi iure obuenientia male expenderet; peccator quidem, sed non contra iustitiam.

Quarto queritur, An si Princeps gabellas imponat ob securitatem viarum, quibus merces transferuntur, teneatur ad restituitionem eorum: si mercatores, vel alii, qui transferunt merces per huiusmodi vias, damna patiuntur? Respondeat cum Gabriele, Angelo, Hoftiensi, Archidiacono loco *supradicto*, in huiusmodi casu non esse obligationem restituendi gabellas, sed refaciendi damna, quæ mercatores patiuntur ratione viarum. Nam quod non sit obligatio restituendi gabellas, pater, quia ius haberet exigendum eis Princeps ad tutandas vias. Quod autem sit obligatio refaciendi damna, manifestum est; quia Princeps ex officio debet tutari vias: ne ratione ipsarum, transeuntes, vim, aut damnum patiuntur. Ergo contra iustitiam peccat, si vias tutas non reddat.

Quinto queritur, An Princeps, vel Republica, cessante in toto causa gabellæ possit licite perfidere in ea gabella exigenda ratione præscriptionis? Med. in tract. de Reb. restituendis ques. 14. ait posse licite exigere: & probat, quia ius exigendi gabellas potest legitimo tempore præscribi, sicut alia iura, & bona.

Item, quia cap. Super quibusdam, de Verborum significacione: coniunctudo, cuius initij membrana non exflat, tribuit auctoritatem imponendi gabellas: ergo Princeps ex antiquo tempore exigens gabellas, potest perfidere in illis exigendis. Sed reuera dicendum est, in ciuitati casu Princeps, vel Republicam non posse licite perfidere in exigendis, gabellis. Primo, quia sicut gabella non potest imponi sine causa iusta; sic imposta, cessante in toto causa, definit, ita ut continuari non possit.

Secundo, quia ius præscriptionis non est absque titulo vero, vel presumptio; ut diximus in materia de Præscriptione. At si causa gabellæ in toto cessat, non potest esse titulus verus, vel presumptus. Tertio, quia præscriptio non est, nec sit sine bona fide: sed cessante in toto causa gabella, amplius in exigendo bona fides esse non potest, ergo non potest esse præscriptio.

Ad argumentum ergo primum Medina responderet, in-

ra, & bona posse praescribi legitimo temporis lapsu, sed precedente titulo vero, vel presumpto; item praexistente bona fide, que non sunt in predicto cau.

Ad secundum respondetur per consuetudinem, cuius initij memoria non existat, acquiri auctoritatem imponendi gabellas, ut in cap. super quibusdam, citato dicitur. Sed hoc tantum probat, utis, qui non habet aliunde ius imponendi gabellas, possit consuetudine huiusmodi acquirere: at ius imponendi gabellas presupponit certa requisita ad iustitiam gabellae, inter quae vnum est, ut ob iustam causam imponatur. Ex quo non sequitur, ut quis possit per consuetudinem gabellas imponere, vel exigere sine iusta causa.

Sexto queritur, An conductor gabellatum propter bella, pestem, famem, vel alios mortos superuentientes, iure mercator remissionem pensionis annue, qua gabellas conduxit? Respondeatur ex Silvestro in verbo (Gabella.) 3. qu. 13. ubi citat Cynum, Aretinum, & alios: Si predicta tempore conductionis non superuentabant, nec timebantur probabiliter, nec prouideri poterant, tunc merceti remissionem annuae pensionis: quia generaliter in omni contractu ob similes casus fortuitos fieri deber remissio pensionis. Sive vero predicta tempore conductionis superuentabant, vel probabiliter superuentarent, aut timebantur, aut prouiderebantur: tunc non debet in conscientia fieri remissio pensionis: quia conductor sibi imputare debet, quod tali tempore tanta pensione gabellas conduxerit.

Septimo queritur, An Princeps, vel Republica licite possit alieni concedere immunitatem solutionis gabellorum? Respondeatur, possit a Princepe, vel Republica non habente superiori, eam facultatem concedi, & id absolute ex voluntate sua: ab aliis vero inferioribus Gubernatoribus ex causa posse. Sed videndum est, ne hoc cedat in detrimentum aliorum, qui solvere tenentur, vel detinentur, & iacturam iplus communitat. Exempli gratia, si summa collectarum, quas communitas impoavit ciibus, est centum lectorum aureorum, quod si vnuus ex causa iusta liberatur priuilegio Gubernatorum, non debet reliqua communitas onerari ad solvendum eosdem centum nummos aureos. Potest igitur Gubernator communicatis, ex causa vnumquemque ciuem liberare, sed absque onere aliorum, ita ut reliqui solvant 99. nummos aureos, vel minus, prout vnuus, vel plures sunt immunes a gabella, vel collectis priuilegio Republica. Item potest Republica, vel Princeps concedere huiusmodi immunitatem. Verbi gratia: Medicis, Doctoribus, vel alijs certe facultatis professoribus, ut eos allicit ad habitandum in ciuitate. Abbas in cap. Peruenit, de Immunitat. Ecclesiastarum. Silvester verbo Gabella. 4. question. 9. Similiter inferiores Praesides, vel Gubernatores, vel communitates possunt non subditis suis hanc immunitatem concedere: licet non habeant ius Imperatorium, vel Regium, ut invenient eos ad habitandum in eorum oppidis, vel terris, vel locis, & vt allicit eos ad merces aduehendas in eorum terras, vel ciuitates, vel loca, ut ait Silve. loc. cit.

De his que per ludum acquiruntur, an sint ex obligatione restituenda.

CAPUT XXIV.

Hoc loco agendum nobis est de ludo, & de his, que per ludum acquiruntur. De qua re agit Sanctus Thomas 2. 2. quisi. 168. & ibi Caietanus, Sotus libr. 4. de Iustitia, question. 5. articul. 2. Medina de Rebus restituendis. qu. 2. Maior in 4. Distinct. 55. quesi. 73. articul. 1. Contrautrum in Regula Peccatorum, part. 2. §. 4. Naufractus in suo Manuali cap. 20. num. 1. & seqq. Summista, Angelus, Silvester, Rosalia, Tabiena, Pilana, Armilla, & Caietanus in verbo Ludus. Abbas, Glosa, Innocentius, Joannes Andreas, & alij Canonicis in cap. Clerici 2. de Vita, & honestat. Clericorum, & cap. Inter dilector. de excessibus Pralatorum, & Distinct. 33. cap. 1.

Notandum est primo ludum posse sumi ut est actus virtutis, nimurum, ut in gratia reficiendi animum, & exercandi corpus. Secundo, ut est actus cupiditatis, nimurum, ut in gratia luci, & quantum comparandi. Tertio, ut est quantum contractus inter collusores, quo unusquisque expoverti pericolo perdendi pecuniam, vel rem aliam quamcumque suam, ob spem lucrificandi pecuniam, vel rem alterius iudeo expositam.

Secundo est notandum, ludum alium esse, qui est, forte, vel fortuna nitorum: alium esse, qui arte, industria, & opera ludentium regitur: alium vero esse, qui partim est, vel forte, partim arte, & industria regitur.

Tertio notandum, ludum alec esse, qui casu magis, quam arte, vel industria, vel dexteritate gubernatur. Vnde ludus alec comprehendit ludum chartarum, taxillorum, tabularum, & fortiorum.

Primo queritur, An ludus generatim sumptus sit prohibitus? Respondeatur, non esse prohibitum ex natura ieiunii, sed quidem fieri potest, ut diximus, gratia reficiendi animum: item reficiendi corpus: item gratia communij inter amicos, ut nimurum ex pecunij eorum, qui perdunt, honeste epule emantur. At vero potest ludus esse prohibitus ex circumstantiis, ut pote ratione persona, cui est ludus interdictus: ratione temporis, ratione loci, vel ratione rei, que ludo exponiuntur. Item ratione fraudis, mendacij, perfidij, blasphemiae, que in ludo solent contingere: de quibus singulis in dicti sumus.

Secondo queritur, An ludus, qui fit gratia luci, sit peccatum? Gabriel in 4. distinct. 15. questione 13. articulo secundo, conclusione 3. & Abbas in cap. Clerici, supra citato, manu. 12. aiunt esse peccatum, & secundum eos, si ludus fieri cupiditate luci notabilis, erit mortale peccatum; quia secundum eos, euclidio cupiditas est peccatum. Si igitur fuerit cupiditas notabilis, erit mortale. Sed hoc minime probant Sotus, & Medina locis supra citatis: & Caietanus in 2. 2. quesi. 168. articul. 3. & Naufractus cap. 20. numer. 1. Hoc opinio est probabilior: nam animus lucrificandi non est ex semelus, nisi ahunde depravetur, lucrum enim res est se in differens.

Ceterum Gabriel, Panormitanus, & alij, ideo ament ludum ex cupiditate luci esse peccatum: quia putant huiusmodi affectum, vel animum, nisi in aliud bonum referatur, esse otiosum. In quo non longe a vero absunt: nam ludere solum cupiditate luci, parum absit ab acto otioso.

Tertio queritur, An ludus alec, hoc est, qui magis casu, & fortuna regitur, quam arte, & industria, sit prohibitus? Respondeatur, inter omnes conuenit, non esse ex iure naturali prohibitum: nam huiusmodi etiam ludo vni possumus ad reficiendum animum, vel